

BŘEZEN 2015

BUNKA

ZŠ A MŠ POVRLY

1/2015 ročník 10

Vážení a milí čtenáři našeho školního časopisu. Je tu jaro! Já nevím jak vy, ale já jsem si tentokrát ten příchod jara zrovna moc neužila... abych byla přesnější, nevšimla jsem si ho. Přišlo mi totiž, že jaro nás neopustilo, až na velmi světlé výjimky, po celou zimu.

Nebudu tu žehrat na matku přírodu, protože s tím stejně nic nezmůžu.

Raději vám popřeju pohodově prožité jarní období a úspěšný vstup do poslední čtvrtiny školního roku. Ať se vám daří!

Vaše Buňka

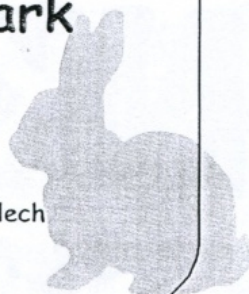
ZŠ a MŠ Povrly
Vás zve na

Velikonoční jarmark

v úterý 31. března 2015

od 14 hodin

před Obecním úřadem v Povrlech

Velikonoce

Pod slovem Velikonoce si většina lidí představuje tradiční koledování spolu s neopomenutelnými kraslicemi. Jen málokdo ale přemýšlí o tom, jaká existuje spojnice mezi pohanské oslavě jara, křesťanskými Velikonocemi a židovským Pesachem. Samozřejmě jde o jednu a tu samou událost. Nejstarší verzí tohoto svátku je židovský

Pesach, který sice neslaví zmrtvýchvstání, ale vysvobození židovských nevolníků z Egypta. Odtud pochází velikonoční beránek a nekvašený chléb. O mnoho a mnoho let později se stalo něco zcela jiného – vzkříšení Ježíše Krista. Obecně se předpokládá, že k tomu došlo v dubnu tři dny poté, co byl ukřižován na kříži. Zcela jistě se to ale stalo v blízkosti židovského Pesachu, a tak se obě oslavy sloučily do jedné, i když Křesťané a Židé pravděpodobně nikdy nebudou slavit svátky naprosto stejně. Nejvíce jsme toho asi převzali z třetí pohanské podoby Velikonoc. Právě odtud totiž pocházejí pomlázky, velikonoční vajíčka nebo velikonoční zajíček. Vše označuje příchod jara, příchod hojnosti a příchod života. Nyní si Velikonoce můžeme představit den po dni.

Velikonoce o sobě v křesťanství dávají vědět již čtyřicet dní před samotným Velikonočním pondělím v **Popelěční středu**. V těchto čtyřiceti dnech nastává postní doba, kdy by se každý křesťan měl zdržet konzumování masa, ryb, vajec... Kromě toho je dovoleno sníst pouze jedno větší jídlo denně a snažit se o svůj duchovní rozvoj. Nezapomínejme, že do tohoto období se nezapočítávají neděle, které nesou každá lidové označení: první z nich je **Černá** nebo **Liščí**, druhá **Pražná**, třetí **Kýchavá**, čtvrtá **Družebná**. Pátá se nazývá **Smrtná** a právě na Smrtnou neděli se vynáší Morany, Mařeny či Smrtky – zkrátka se jedná o slovanský zvyk ke důraznění příchodu období života - jara.

Každý den svatého týdne před Velikonocemi má vlastní pojmenování. **Modré pondělí**, **Šedivé úterý**, **Škaredá středa** – kdy Jidáš údajně zradil Ježíše, **Zelený čtvrtek** - ovšem se zelenou nemá nic společného, jde o zkomoleninu překladu německého názvu „lkavý čtvrtek“ a **Velký pátek**, který nám připomíná ukřižování Ježíše na kříži. Je to především den smutku. **Bílá sobota** představuje den uklízení před Velikonocemi. Tímto dnem také končí velikonoční půst. Boží hod velikonoční nebo též **Zmrtvýchvstání páně** je největší svátek církve a slaví **Kristovo vzkříšení**.

Nám je nejznámější **Velikonoční pondělí**. V křesťanství je to den oslav vítězství Ježíše nad smrtí, ale můžeme jej vykládat také jako oslavy jara, konec zimy. Je obecně známé, že chlapci chodí od domu k domu a každou dívku vyšupou pomlázkou z vrbového proutí. Za to, že jim předali pružnost a svěžest mladých proutků, dávají děvčata koledníkům malované kraslice, což jsou nejčastěji červeně malovaná vejce. Pokud se ale koledník zpozdí a přijde po poledni, dívka má právo dát mu místo kraslice kýbl studené vody za krk. Do jídelníčku o Velikonocích patří především vejce, pečený velikonoční beránek a také nádivka z kopřiv.

zpracovala Karolína Kurendová

Z Tvorby časopisu

Pokud si myslíte, že žáci v hodinách Tvorby časopisu pracují pouze na Buňce, jste na omylu. V rámci vyučování máme možnost napsat své vlastní autorské práce na různá témata, které se poté mohou objevit v nejnovějších vydáních Buňky. A co jsme si připravili tentokrát? Nejvýznamnější den pro lidstvo anebo Osoba, se kterou bych se chtěl v životě setkat. Zde máte nejlepší práce našich žáků. Některé kousky vám jistě vyrazí dech...

Nejvýznamnější události roku 1989

Pro mě je nejvýznamnější událost 17. listopad 1989, kdy se Češi a Slováci rozhodli, že udělají vše pro to, aby v naší zemi nevládli komunisté, ale aby zde byla demokracie. Tolik odhodlání, tolik odvahy... Lidé dneska asi takoví nejsou. Kdo ví? Tenkrát proti komunistům demonstrovalo několik set tisíc lidí, což je opravdu hodně lidí. Téhle události nebo tomuto období revolučních změn říkáme Sametová revoluce, jelikož při těchto demonstracích nebyl nikdo vážně zraněn a ani zabit. O pět dnů později díky této revoluci byla již několik set let mrtvá Anežka Přemyslovna ve Vatikáně kanonizována. Co to znamená? Stala se svatou! Dále tu pak máme pád Berlínské zdi... Zed' oddělující západní a východní Berlín, kde bylo zastřeleno přes 120 lidí za pokus o útěk na druhou stranu. Berlínská zed' byla 13. srpna 1989

zničena. Tato událost byla jednou, která vedla k vzniku Spolkové republiky Německo. Masakr na náměstí Nebeského klidu... Demonstrace čínských občanů, kteří stejně jako my vyžadovali demokratizaci a zánik komunistů. Ale tady to bylo opravdu vážné. Ne nadarmo se tomu říká masakr. Čínští komunisté se jen tak nedali jako u nás. Žádní policisté s bílými helmami a obušky. Rovnou TANKY! Ano opakuji TANKY! Prostě na ty nevinné civilisty poslali velké obrněné několikátunové TANKY! Střílení, přejíždění civilistů tankem do té doby, dokud se nerozhodli, že to vzdají... Bohužel se to čínským komunistům podařilo a komunismus tam vládne až do dnešních dnů. V Číně je zakázáno o této události mluvit a spousta čínských lidí o tom ani neví, ale pokud někdo o této události zmíní, nečeká ho nic dobrého. V roce 1989 se odehrálo hodně událostí, ale tyto 3... No... Počítejme i Anežku. Takže tyto 4 události pokládám za nejvýznamnější na světě, protože obdivuji u těch nevinných lidí, že riskovali život za to, aby jejich lid žil v demokracii. Tomu já říkám odvaha a kuráž...

Jiří Švadlena

Setkání s osobností 20. století

Mnoho lidí by si nejspíš vybralo raději slavného vědce

či umělce, mě by ale zajímal rozhovor s nacistickým politikem Adolfem Hitlerem - tedy za předpokladu, že by neměl možnost nechat mě strčit do plynové komory a byl ochotný odpovídat mi. Jeho bezesporu... specifická osobnost by stála za to, aby byla odhalena její podstata. Chtěla bych zjistit co nejvíce o něm, a to nikoli o jeho kariéře a o krutém diktátorovi, který nechal vyvraždit mnoho tisíc lidí, ale co nejvíce o nešťastném chlapci, který přišel o čtyři sourozence a o svou matku. O chlapci, který prožil část života na ulici, protože všechny jeho sny a naděje byly roztrhány na tisíc kousků. Ne - neospravedlňuji jeho činy a celou bytostí je zavrhuji, ale snažím se věc brát z pohledu někoho, kdo se stal obětí systému, který mu nedovoloval dělat, co ho bavilo. Bohužel nejspíš nebyl duševně tak na úrovni, aby dokázal brát vše s nadhledem a místo toho se rozhodl dát všem hrůzy, které zažil, „ochutnat.“ Nejdříve, když bych k němu přišla, ptala bych se ho, co ho baví, jestli měl nějaké zvíře nebo bych mu pokládala jiné nevinné otázky. Mluvila bych s ním, jako bych nevěděla, co udělal a zažil. Abych mu pronikla do duše, potřebovala bych nejspíš dlouhé hodiny, ale pokusila bych se zjistit co nejvíce. (Upřímně, na tuto práci by možná byl vhodnější vyškolený psycholog). Teprve po tomto úvodu, když by se mi podařilo přimět ho, aby se otevřel. Jedna z otázek, která by jím možná trochu otřásla,

by zněla: „Není ti někdy líto, co jsi udělal? Chtěla bych ti ukázat, za co jsi zodpovědný.“ Ukázala bych mu fotografie lidí, kterým zničil život a znetvořená těla vojáků z fronty. Ale nekárala bych ho, stejně by mě neposlušal. Odhaduji, že by mi odsekl, že nejde o lidi, ale o zvěř. Že on to také zažil a že ta zvířata by měla být hrdá na to, že zemřela za Německou říši. Možná bych přes svědomí neuspěla, ale mám takový pocit, že čím méně by mi toho chtěl říct, tím víc bych naléhala. Také by mě zajímalo, co přesně - jeho slovy - si myslel o těch, které dával zabíjet. Jestli nějakého Žida osobně znal. Jestli ho někdy pronásledovaly noční můry. Jestli nebyla jeho sebevražda jen reakcí na stres, nátlak a tíhu vlastního svědomí. Proč se zastřelil a zároveň spolkl kyanid roku 1945. A proč - jestli vůbec - věřil své ideologii; společenskému darwinismu („silnější přežije“), antisemitismu (nesnášenlivosti Židů) a nakonec, zda by stál o druhou šanci a nový, jiný život.

Karolína Kurendová

Den, kdy člověk vstoupil na Měsíc - 21. 7. 1969

Jistě, že jsou pro mě důležité dny, jako například: konec druhé světové války, osvobození ČSR, 17. listopad.. Ale podle mého názoru je velmi významným a důležitým dnem 21. červenec

1969. Den, kdy na Měsíc vstoupil první člověk – Neil Armstrong. Bylo mu 39 let. Nemělo by se zapomínat na další dva kteří s ním byli – Edwin Aldrin a Michael Collins. Tento den značí vyspělost a pokročilost v lidském chápání a tvorbě. Trvalo několik let než se někomu podařilo sestavit první raketu, vesmírný modul, družici... Byl to významný krok i z hlediska techniky. Myslím, že je také důležité, zajímat se nejen o to, co se děje tady kolem nás, na Zemi, ale i mimo ni. Hodně ty tři pány obdivuji, protože opustit svou rodinu a vydat se 400 000 km daleko od nich mi přijde jako hodně velké rozhodnutí, když se vezme v potaz, že tam jsou nějaká rizika ohledně bezpečnosti. Já bych to nedokázala, protože můj strach ze smrti přerůstá slávu a hrdinství. Na druhou stranu, vždycky jsem se chtěla podívat do vesmíru.

„Je to malý krůček pro člověka, ale velký skok pro lidstvo.“

Neil Armstrong

Michaela Šípková

Jan Palach

Osobně řadím mezi nejzásadnější dny 20. století 16. leden 1969, den, kdy se na Václavském náměstí v Praze zapálil Jan Palach.

Je zajímavé, že od září 1968 do ledna 1969 se ze stejného důvodu upálilo 9 lidí včetně Jana Palacha, nebo se alespoň o tento čin pokusilo. Z toho

byli 3 cizinci – Polák, Maďar a Ukrajinec. V České republice se nejčastěji hovoří o Janu Palachovi a dále o Janu Zajícovi.

Jejich důvod byl jediný – protest proti vpádu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Z naší republiky okamžitě emigrovalo 70 000 občanů. Můj obdiv, ale patří hlavně těm, kteří prohlásili nesouhlas se vstupem vojsk a až do Sametové revoluce za tento čin dopláceli nejenom oni, ale i jejich potomci. Přeložení, zákaz činnosti, žádné odměny, znemožnění povýšení, znemožnění studia – to vše a ještě mnohem více sloužilo jako trest.

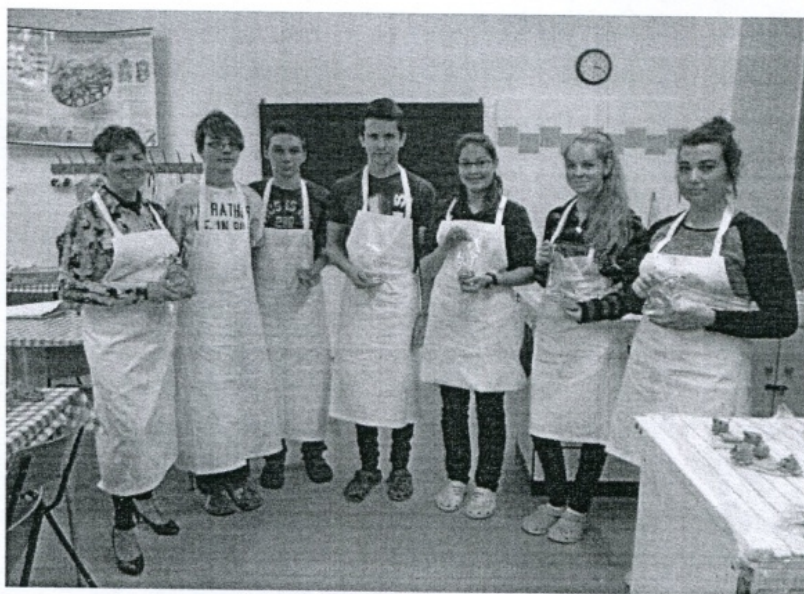
Adéla Dolinská

Ve školním roce 2014/2015 je naše škola zapojena do projektu Minipodnikání na ZŠ (Reg. č. CZ.1.07/1.1.00/54.0062), jehož realizátorem je vzdělávací nezisková organizace Junior Achievement o.p.s. a Vysoká škola ekonomická v Praze. Projekt je podpořen ESF, EU, MŠMT ČR, a OP vzdělávání pro konkurenceschopnost. Do projektu se zapojilo 19 minipodniků z celé ČR. Rozhodli jsme se, že výtěžek z „podnikání“ předáme Fondu Sidus (www.fondsidus.cz), který si klade za cíl dlouhodobě podporovat nemocné a potřebné. S touto obecně prospěšnou společností mnoho let spolupracujeme. Na naší škole vznikly dva minipodniky MarPo a Green4Kids.

MarPo – Marcipán Povrly

Naše škola se zapojila do projektu Minipodnikání na ZŠ. Vytvořili jsme si firmu s názvem MarPo (Marcipán Povrly). Vyrábíme tedy marcipán, což jste mohli zaregistrovat na Vánočním jarmarku nebo při prodeji novoročních prasátek na třídních schůzkách. Jak jste si také mohli všimnout, naše marcipánové balíčky jsou ovázány stužkou skládající se ze čtyř barev – žlutá, bílá, zelená, modrá. Jsou to barvy naší obce a my se rozhodli ji prezentovat. Naše firma se nedávno přesunula do Litoměřic, kde se zúčastnila maturitního plesu Střední pedagogické školy. Poptávka nebyla tak vysoká jako v Povrlech, ale marcipánu se i tak prodalo nemalé množství. A protože se nám na plese moc líbilo, chtěli jsme si to zopakovat a využili jsme následující příležitosti a to na školním bále. Marcipán sice okamžitě nezmizel, ale během večera pomalu, ale jistě ubýval. Nakonec ten co se neprodal, vykoupili naši věrní zákazníci – žáci základní školy. Ve čtvrtek 12. 3. jsme navštívili i naše starší spoluobčany v Domově důchodců, kde slavili svátek MDŽ. Po našem představení se na nás všichni vrhli. Nevěděli jsme co dřív, z každé strany na nás cinkaly penízky a téměř každý na nás mluvil. Všem se moc líbilo, že máme ve firmě všechno promyšlené, a že vydělané peníze jdou na charitu Fond Sidus. Naše práce pokračovala ve směru objednávek. Například jsme vyrobili pár pohádkových postaviček na narozeninový dort, nebo třeba malou ovečku na přání. Pro další objednávky piště na facebookovou stránku: **MarPo – Marcipán Povrly**, nebo popřípadě na e-mailovou adresu: **marcipanypovrly@outlook.cz**

Minipodnik Green4Kids informuje

Naše podnikání je postaveno na nabídce služby zábavně vzdělávacího programu o zdravé výživě pro děti z mateřských škol, který se zábavnou formou snaží dětem potvrdit heslo, že i zdravé může být chutné.

A jak vlastně náš program probíhá?

Nejprve se s dětmi přivítáme a představíme, poté je pomocí barevných kytiček rozdělíme do pěti skupinek. Ty následně navštěvují 5 center s různými aktivitami - výroba ovocného salátu, výsev bylinek, o které se budou starat, poznávání tuzemského i cizokrajného ovoce a soutěž v poznávání vůní, s nákupním

košíkem „jedou“ nakoupit zdravé potraviny a v posledním centru si vytvoří čtyřlístek z celozrnného chleba a sýrové pomazánky.

Salát a čtyřlístek si děti sní, aby zjistily, že i takto jednoduché jídlo je dobré a zdravé. Nakonec si v kruhu vše vyhodnotíme a dětem a paním učitelkám poděkujeme za přijetí v MŠ.

Do dnešního dne jsme navštívili již 6 mateřských školek včetně té naší, ve které jsme si program poprvé vyzkoušeli a na radu paní učitelek (moc děkujeme ☺) jsme některá centra ještě „doladili“. Na duben jsou již zajištěny další 2 školky z Ústí nad Labem.

Podle ohlasů a zájmů dalších MŠ o náš program soudíme, že se program líbí (níže si můžete přečíst jeden z ohlasů na náš program). Máme z toho radost a velmi pěkný pocit.

Ohlasy z MŠ:

Projektový den se ZŠ Povrly „Zdravá výživa“

Ve čtvrtek 26. 2. 2015 navštívili naši MŠ Skalničku žáci 8. a 9. tříd ze ZŠ Povrly. Připravili si pro předškolní děti projekt na téma „Zdravá výživa“.

Tento den si děti ze školky velmi užily. Žáci byli velmi dobře připraveni a vybaveni. Hravou formou seznámili děti se zdravou výživou v pěti různých centrech. Předškoláci se v centrech prostrídali a své vědomosti rozšířili o nové prožitky. Školáci tuto akci zvládli na výbornou i po organizační stránce.

Bylo to vydařené, přínosné dopoledne.

Budeme se těšit na další spolupráci.

Učitelka MŠ Skalnička: Zuzana Česláková

„Z hodin Českého jazyka“

Žáci ze třetí třídy měli v rámci hodin českého jazyka za úkol vymyslet příběh o „pohádkových bratrech“ s využitím vyjmenovaných slov po B, L, M a P. A kdo že jsou ti pohádkoví bratři? Dokážete i vy najít všechna vyjmenovaná slova? Náповěda - počítají se i tvary slova.

Jára Vodvářka

Narodili se rok po sobě, nejprve starší Jacob, potom mladší Wilhelm. Bylo to v malém městečku Hanau na jihu Německa. Když o něco vyrostli, byli chytřejší. Slynuli tím, že psali lidové pohádky. Nejznámější pohádku O Červené karkulce jim vyprávěl pan Kobylka. Bydlel v malé chatičce, ve které se plazil slepýš, visel netopýr a pobíhala myška. Ale nejhorší bylo, že mu na rameno vylezl hlemýžď. Někdy se i mýlili, ale nebylo to často. Když šli lesem, potkali starého dědečka a ptali se ho: „Dědečku, neznáš nějakou pohádku?“ „Ale, synkové moji, víte, že neznám. Jenom nesu pytel plný dřeva. Ale vím o někom, kdo zná. Je lysý, bydlí u mlýna, brousí kobyílám kopyta a čepýří perí slepicím.“

Denis Ašenbrener

V malém městě Hanau se narodili dva bratři. Starší byl Jacob a o rok později se narodil Wilhelm. Jejich rodné město se pyšnilo znakem lva. Oba byli badatelé a zabývali se hlavně německým jazykem. Sbírali také starobylé lidové pohádky. Lidové pohádky se předávají z člověka na člověka a jsou často smyšlené. Plný pytel pohádek slyšeli od mnoha lidí. Oba se blýskli jako profesori na univerzitě v Berlíně.

Sestry Siručkovy (Tonička a Bětuška)

Jacob a Wilhelm byli slavní pohádkáři. Narodili se v městě, které se pyšní znakem lva. Oba byli badatelé. Zabývali se především německým jazykem. Sbírali lidové pohádky, které jsou velice starobylé. Nejznámější je Červená karkulka, kde vlka zastřelí myslivec. Vlk pyká za to, že spolykal nedoslýchavou babičku a málo bystrou Karkulku. V Šípkové Růžence zase princ vymyslel, jak přemůže pyšné trní. Až když kůň klopýtl, okolo proletěl netopýr a proplazil se slepýš, pyšné trní pustilo prince za Růženkou. Oba bratři, profesori, zemřeli v Berlíně.

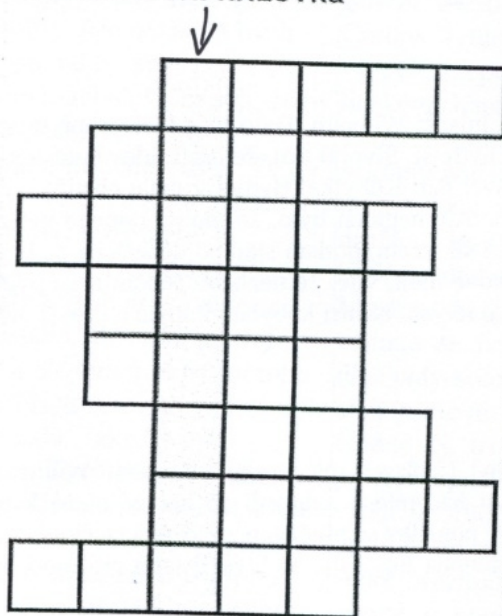
Pojďte si zasoutěžit o ceny!!!

Vyplňte soutěžní kupon, vystříhněte a vhod'te ho do schránky v hale školy.

Jméno soutěžícího	
Jméno bratrů	
Počet vyjmenovaných slov JÁRA	
Počet vyjmenovaných slov DENIS	
Počet vyjmenovaných slov TÓŇA a BĚTA	

Pro chytré a šikovné hlavičky ;-)

Velikonoční křížovka

pátý den v týdnu

parník

ovoce podobné grepu

mašinka

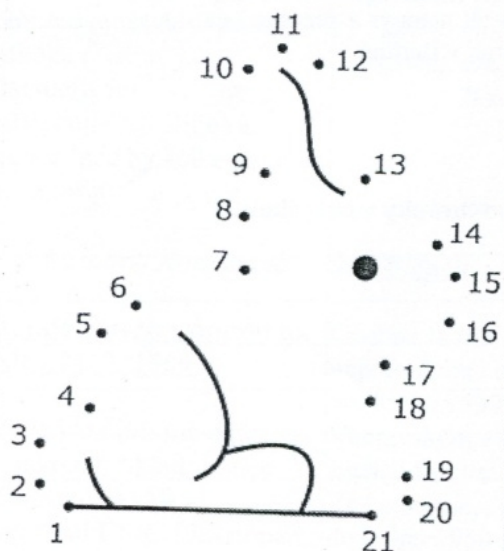
horký nápoj dospělých

chladné roční období

opak začátku

část těla s očima

Spoj tečky v pořadí čísel. Jaké zvířátko se objeví?

Zkus sám nakreslit zvířátko z předchozí stránky.

Do školní družiny na praxi

Celý leden s námi ve školní družině prožila bývalá žákyně naší školy Lucka Šípková. Protože studuje střední pedagogickou školu, vykonávala u nás školní praxi. Upřímně...byla jsem moc ráda, že jsem ji v družině měla, a nejen já! Lucka si na každý den připravila pro děti nějakou aktivitu, vše měla dobře promyšlené a jednotlivé činnosti se střídaly a byly velmi pestré. Naučila děti například hrát Bingo, což je ohromně bavilo. Vyráběla s nimi ložová krmítka pro ptáčky, koláž zamrzlého okna, v tělocvičně pro děti připravila soutěže a hry. Jako třešnička na dortu působila hra na kytaru, na kterou se Lucka učí a při níž si děti zazpívaly známé a zároveň se naučily nové písničky. Zkrátka a dobře, za celý leden jsme se zabývali spoustou zajímavých činností. Bylo to pro nás a hlavně pro děti určitě příjemné zpestření.

K. Suková

Když mělo učitelské řemeslo váhu

Ani nevím jak, ale dostala jsem se k tomuto velice zajímavému článku. Stojí za přečtení i za popřemýšlení... laskavý čtenář pochopí ;-)

Rodičům na výstrahu. Všecky noviny rozepsaly se o tom, jak jistý rozhněvaný otec nad ponecháním svého hochy přes poledne ve škole, přiběhl do školy a učitele urážkami zasypal, začal byl zažalován a odsouzen na pět dní do vězení; odvolal se sice, avšak špatně pochodil, zvýšen mu trest na vězení tří neděl. Též ve Vys. Mýtě se dvě maminky na učitele zle rozlobily, že nechal jich mazličky po škole. Přiběhly do školy a tam ostrými jazyčky řádně zazvonily. Učitel si stěžoval a maminkám poskytnuta příležitost, přemýšlet po celých šest dní v temné komůrce okresního vězení o tom, že jest více než nevděkem pohaniti učitele za to, že vede děti kázní k dobrému. Před svátky odsouzen též jistý občan z Horního Jelení, že si na učitele do školy doběhl a mu tam nadal. Kéz jsou případy tyto rodičům výstrahou, by nedávali se přemrštěnou láskou k rozmazleným dětem sváděti k činům podobným.

„Sportovní ohlédnutí“

Povrlská NHL

Dne 24. 2. 2015 se konal poslední zápas Učitelé vs. žáci v tomto školním roce. A opravdu jsem si to užil. Proč? Nejenom proto, že jsem byl DJ a zapínal a vypínal hudbu, když byla přestávka, ale byla zde úplně jiná atmosféra. Jakoby člověk byl na skutečném zápase NHL (ale v Povrlech). To bude asi právě tou hudbou. Spousta lidí mi říkala, že to bylo potichu ale problém byl takový, že subwoofer, na kterém hrály tyto hokejové hity, byl na padesátce. A to je maximum. Vedle mě, kde jsem si užíval roli DJe, seděla na střeše nad střídačkou hlasatelka Adéla Dolinská. Zázrak, že se to pod ní nerozpadlo, jelikož tato stříška je už pár let stará a neslouží jako sedačka. Ale přežila to a to je hlavní. Podle mě byla Adéla mnohem lepší než posledně já. Asi je to tím, že jsem až moc velký fanoušek žáků a dával jsem to moc najevo. A když mi dáte do ruky megafon, tak... No... Raději se vrátím k letošnímu zápasu. Byl to úžasný zápas. Docela jsem se pobavil. A to nerad sleduji jakýkoliv sport v televizi. Učitelé se snažili, co to jen šlo, ale proti mladým, mrštným a odhodlaným žákům neměli absolutně žádnou šanci. **Žáci vyhráli 9:6.** Sranda je v tom, že poslední 2 nebo 3 zápasy, na které jsem se šel podívat, vždycky vyhráli žáci díky nájezdům. Letos nic takového nebylo, což je velice překvapivé. Závěr je takový... Učitelé mají co dělat, aby se připravili na další zápas, který bude zase příští školní rok v zimě. Možná se na ně usměje štěstí a žáky rozsekají bez mrknutí oka. **MOŽNÁ!**

Jiří Švadlena

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu.
TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • ECIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 1